

Fotoamatér vystavuje profi portréty

Až do polovice augusta, teda dva a pol mesiaca bude v Galérii Átrium vystavovať svoje fotografie prekvapujúco dobrý fotoamatér Alexander Hricov.

Zaujímajú vás čiernobiele fotografie exponované a spracované ešte v minulom tisícročí? Zájďte na Floriánovu ulicu pozrieť sa na ne.

Ich autor Alexander Hricov priznáva, že aj keď s fotoaparátom Pionier urobil prvé zábery už ako chlapec, kedy získaval prvé grify zložitej cesty ku kvalitnej fotografii v tmavej komore od otca, skutočne vážne sa začal týmto fenoménom zaoberať až počas štúdia na Vysokej škole dopravnej v Žiline.

Muzikantské legendy zamladi

Tam zakladal a istý čas aj viedol fotoklub vysokoškolákov GAMA, tam získal aj prvé obeť z radov vtedy obľúbených slovenských muzikantov (Varga, Hammel, Frešo, neskôr pribudli ďalší) na naplnenie svojej záľuby, ktorou bola akási dynamická forma reportážneho portréty.

Z vernisáže.

FOTO: AUTOR

A keďže Hricov touto výstavou v Átriu potvrdil oficiálny zápis prešovskej matrikárky o dátume svojho narodenia pred 70 rokmi, pokojne môžeme hodnotiť jeho výstavu, ktorej vernisáž bola v prvý júňový deň, ako síce súbor prác z predchádzajúceho tisícročia, ale napriek tomu prekvapujúco zaujímavý (štýlom záberu) a dobrý (ďalším spracovaním záberu vo fotokomore). Akoby predbehol dobu...

Šaňo Hricov síce istý čas pracoval počas vysokoškolských štúdií na úväzok pre vtedajšiu celoštátnu tlačovú

kanceláriu „Četku“ a jeho snímky sa dali vidieť aj v rôznych časopisoch, ale vážnu ponuku na stály pracovný pomer zo strany tlačovej kancelárie odmietol a po ukončení štúdia sa vrátil do Prešova.

To všetko sa odohralo ešte v minulom tisícročí. V tom novom sa Hricov (ktorý sa medzitým dostal na zaslúžený dôchodok s nezaslúžene nízkym slovenským dôchodkom a fotografovaním aj portrétovaním sa skutočne zaoberá na báze amatérskeho štatútu. Teda ako záľube, medzinárodne známej ako hobby.

P. Lípa na snímke A. Hricova.

Má čo povedať

Jubilejná výstava Alexandra Hricova v Galérii Átrium v „long play“ forme je prekvapujúco dobrá a pre mladých fotografov dneška možno nepochopiteľná tým, že fotografie z minulého tisícročia boli exponované štýlom jedného „cvaku“, keďže digitálne fotoaparáty, pamäťové karty a počítače vtedy ešte neexistovali.

Každá reportážna fotografia buď bola alebo nie, vydarená alebo nič z toho nebolo. To bol život, čo? Takýmto štýlom fotografoval na pražskej Hlavnej stanici v roku 1968 pre tlačovú agentúru aj najväčšieho súdruha tej doby, súdruha Leonida Iljiča Brežneva.

A že vraj amatér...

MILAN ORSZÁGH